

Okresní soud v Prachaticích
Pivovarská 3
383 18 Prachatice

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážení,

dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tímto zdvořile žádám o poskytnutí informací, a sice o poskytnutí písemného vyhotovení všech anonymizovaných meritorních rozhodnutí všech trestních senátů nadepsaného soudu za období od 1.1.2010 do 29.2.2020, ve kterých bylo rozhodováno o spáchání trestného činu znásilnění dle § 185 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 241 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, trestného činu sexuálního nátlaku dle § 186 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 242 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, a trestného činu dle ust. § 243 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

Zdvořile žádám, o poskytnutí všech rozhodnutí, a to i těch, která nenabyla právní moci, neboť proti nim byl podán opravný prostředek.

Dále zdvořile žádám o poskytnutí rozhodnutí, ve kterých byla pro totožné trestné činy schválena dohoda o vině a trestu.

Dovoluji si požádat o zaslání těchto rozhodnutí na emailovou adresu [REDACTED] případně pokud nebude doručení prostřednictvím na adresu [REDACTED].

Děkuji a zůstávám s pozdravem

[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,

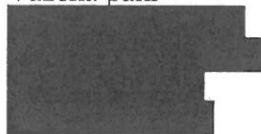
tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 22 Si 28/2020

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 14. 4. 2020

Vážená paní

Vážená paní,

k Vaší žádosti o poskytnutí informací ve smyslu zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 15. 3. 2020, respektive 9. 4. 2020, o poskytnutí písemného vyhotovení všech anonymizovaných meritorních rozhodnutí všech trestních senátů zdejšího soudu za období od 1. 1. 2010 do 29. 2. 2020, ve kterých bylo rozhodováno o spáchání trestného činu znásilnění podle § 185 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, poskytujeme níže uvedená meritorní rozhodnutí v anonymizované podobě:

- rozsudek ze dne 3. 2. 2015, č. j. 4 T 288/2014-130,

Zároveň sděluji, že žádná takováto rozhodnutí v roce 2020 či 2019 u zdejšího soudu vydána nebyla.

S pozdravem

Mgr. Vendulka Pozniaková, v. r.
místopředsedkyně Okresního soudu v Prachaticích

Příloha

Rozsudek č. j. 4 T 288/2014-130

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 03.02.2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících [REDACTED] a [REDACTED] t a k t o:

Obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
doručovací adresa [REDACTED], dělník v [REDACTED],

je v i n e n, ž e

v době od 02:00 hodin do 03:30 hodin dne 19.07.2014 v travnatém porostu v těsném sousedství benzinové čerpací stanice [REDACTED] ve [REDACTED] v ulici [REDACTED], okres [REDACTED] po předchozí společné návštěvě restaurace [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], kde společně konzumovali alkoholické nápoje, při cestě z této restaurace, kdy oba byli pod vlivem alkoholu, poškozenou [REDACTED], nar. [REDACTED] ve [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], povalil na záda, vyhrnul jí šaty a přes její aktivní odpor, kdy se jej snažila ze sebe odstrčit a opakovaně mu říkala „ne, já nechci!“ a křičela „pomoc!“, se na ní pokusil vykonat soulož, přičemž k tomuto jednání nedošlo s ohledem na okolnosti na obžalovaném nezávislých,

t e d y - pokusil se vykonat pohlavní styk na poškozené s ohledem na její bezbrannost,

č í m ž s p á c h a l

- přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pračaticích podal obžalobu na [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] k věci uvedl, že se seznámil s poškozenou v [REDAKCE], pak byli v [REDAKCE], pak šli na benzinovou pumpu, tam si sedli vedle laviček, on se jí pak ptal, jestli s ním půjde dovnitř, šel pro kávu. Popíjeli kafe, kouřili, následně si lehli na zem, začali se líbat a osahávat i na intimních místech z obou stran. Pak poškozená začala brečet, začala být nervózní, obžalovaný má za to, že si uvědomila, co vlastně dělá. On v té době ještě nevěděl, že má přítele a dítě. Poté tam přišel kluk, který jej bouchnul, udeřil jej někam do vlasů, poškozená šla na druhou stranu přes silnici, měla telefon, on jí ještě odnesl tašku a ona odešla. Kluka tam viděl, slečnu žádnou neviděl, ani při příchodu na pumpu, neví, jestli tam byl někdo stranou. Poškozená mu říkala, že si pamatuje, že už po něm koukala předtím, ale nikdy se nebavili, seznámili se ten večer. Celý večer trávili spolu, popíjeli alkohol, platil úhradu do 200 Kč za oba. On měl ještě tři piva předtím, než za ním přišel, ona zřejmě již také něco měla. Přála si vodku, když jí objednal, tak říkala, že jí nechutná, že si dá melounovou, tak jí pili, měli asi čtyři.

U benzinky seděli na trávníku, dle obžalovaného si chtěla sednout na ten trávník, protože tam asi zřejmě někdo byl, neví proč. On se jí také ptal, jestli s ním půjde na kávu. Poté začala říkat, že neví, nějak se to v ní lámalo, tak říkal, že dobrý, proběhl tam i nějaký návrh, že by mohli k němu domů, ale jak měla pořádk ty telefony, tak byla nervózní. Každopádně se rozbřečela, to jo, řekla mu, co má dělat, potom řekla „pomoc“ a potom začala brečet. Když tam přišel ten kluk, tak na ní bylo vidět, že se stydí, tak radši šla na druhou stranu. Obžalovaný se s ní chtěl nějak rozloučit, nebo si o tom popovídat, ale nechtěla, něco tam řešila, neví s kým.

Na sobě měla krátkou minisukni, neví, jestli to byly šaty, nebo jestli to bylo zvlášť, ale měla hodně krátkou minisukni a tílko s výstřihem, on měl černé džíny a tričko nebo tílko, bylo teplo, bylo to v červenci. K pohlavnímu styku nedošlo, to ani není možné, protože on když konzumuje alkohol, tak nemůže. Každopádně se osahávali, líbali, a to i na intimních místech, to nepopírá. Ten kluk, když jej bouchnul, tak cítil škrabnutí ve vlasech, ale nebylo to nijak hrozné. Když odešel, tak mu chtěl i něco vysvětlit, jenomže asi viděl, že je to nějak relativně v pohodě, tak odešel, nebyl tam víc než minutu.

Rovněž se obžalovaný domnívá, že se to poškozené líbilo, že se jí líbil i on, také kamarád mu říkal již v [REDAKCE], že po něm pokukuje. Poté byli již spolu. U pumpy si lehli na sebe, začali se líbat, osahávali se, ležel na ní, nejdříve seděli. Co byla s obžalovaným, byla s ním celý večer, tak nehrozilo, že by došlo k pohlavnímu styku s někým jiným, jestli ho měla předtím, to neví. Když k pohlavnímu styku zřejmě došlo, tak to nebylo s obžalovaným. Chvilí byla i mezi společnostmi, i když se spolu bavili, ale pak už byla s ním. Na intimní místa si sahal, ale pohlavní styk s ní neměl, to ví. Je možné, že na sebe sahal intenzivněji, to probíhalo už v tom [REDAKCE], když tam seděli sami v tom salonku.

[REDAKCE] uvedla, že ví, že přišli obžalovaný s poškozenou na benzinku, byli opilí. Oni seděli na první lavici, slečna si sedla jakoby za ně, myslí, že na lavičku. Obžalovaný šel pro kafe, pak šli spolu někam dozadu, pak slyšeli, jak slečna říká, že to nechce, určitě brečela. Pak tam šel přítel, ona tam nešla, přítel mu dal údajně facku, nebo ho kopl. Slečna brečela, šel jakoby před benzinu a dotyčný utekl, kam, to neví. Slečna šla určitě před benzinu, byla bosa, na sobě měla šaty, jestli měla kabelku, to neví. Ona na místo vůbec nešla, šel tam jenom přítel. Podnětem k tomu, že tam přítel šel, bylo to, že brečela a říkala, že to nechce, to slyšeli až k nim. Byli od nich vzdáleni tak 5 – 6 metrů, vidět tam nebylo, je tam křoví, jsou tam smrčky. Přítel říkal, že byli na silnici. Když přišli, na lavičce byla pouze slečna, obžalovaný šel pro kafe. Přítel jí říkal, že k pohlavnímu styku došlo.

[REDAKCE] uvedl, že byl večer s přítelkyní na benzině, seděli na lavičce, po chvíli tam přišla mladá dívka a za ní muž, chvíli tam spolu byli, pak odešli ke smrkům. Zašli za ně, po chvíli zaslechli, jak slečna brečí, tak se tam šel podívat, oni tam souložili. Slečna brečela, říkala, aby jí pomohl, tak to udělal. Poškozená ležela na zemi, obžalovaný ležel na ní, dle svědka souložili, má za to, že nešlo o nějaké láskování, vypadalo to určitě jinak, kalhoty měl obžalovaný stažené, když tam svědek přišel, tak mu byl vidět zadek. Ona měla nějaké krátké šaty, měla je vytažené. Když tam přišel, tak dívka říkala, aby jí pomohl, tak dotyčného okřikl, aby toho nechal, on mu řekl, že takhle to má úplně nejraději, slezl z ní, svědek ho potom kopnul do obličeje a šel k té dívce, protože ta ležela, nevěděl, jestli jí něco není, ptal se jí, jestli bude volat policii, ona řekla, že ne a odešla, nechtěla se s ním vůbec bavit, odešla směrem jako do centra, úplně pryč. Nejdříve zašla někam na benzinu, pak ji viděl, jak jde do města. Ona nechtěla volat policii, tak ji nevolali, pak přišla asi její sestra s nějakým kamarádem a hledali ji, slyšel, jak volají z budky té dívce, zaslechl, jak její sestra řekla „on tě znásilnil“, tak jsem za nimi šel a řekl jsem, že jsem u toho byl. Pak se tam nějak sešli a zavolali policii. Za vlasy obžalovaného nechtyl, kopnul ho do obličeje. Něco na něj zakřičel, už neví, co přesně. Když obžalovaný slezl, tak neviděl, že by byl obnažený, byla tam tma, přirození neviděl, zadek viděl. Poškozená byl obnažená, neměla kalhotky a šaty měla někde pod pupík. Kalhotky neviděl, neví, jestli si je potom sebrala, ona se s ním vůbec nechtěla bavit, takže odešel za svou přítelkyní. Ví, že tam po ní ještě zůstaly pantofle, ty potom brala její sestra od laviček, kde seděli, to bylo tak 15 – 20 metrů. Slyšel, jak poškozená brečí, o pomoc volala až potom, když tam přišel.

On nic nepil, přítelkyně asi dvě skleničky. Když přišel na místo, obžalovaný na ní ležel, ona je malá. Akorát mu říkala, aby jí pomohl, podle něj byla dost opilá, říkala „pane, pomozte mi“ a brečela. Pokud by jej nežádal o pomoc, nijak by to neřešil, asi by si toho nevšímal, ale když mu řekla, aby jí pomohl, tak mu bylo jasné, že to asi nechce. Myslí si, že obžalovaný měl na sobě nějaké tepláky, do obličeje ho kopl v okamžiku, když z ní obžalovaný slezl a řekl, že takhle to má nejradši, v tu chvíli klečel. Když poté odešli z toho místa, neviděl, že by šli ještě spolu. Že by měl obžalovaný obnažené přirození, to také přímo neviděl. Holý zadek viděl, že

by se líbali, to neviděl. Viděl, jak obžalovaný jakoby přirážel, ale nemůže říci, že by viděl, že by soulož probíhala.

██████████ uvedla, že šli s přítelem na bowling, pak šli do ██████████, tam přítel odešel, ona tam ještě nějakou dobu pobyla. Pak chtěla jít domů, ale přišel obžalovaný, který ji oslovil a pozval ji na panáka do ██████████, tak mu řekla „ano“. Tam vypili pár panáků, co bylo dál, jak došla na benzinu, to neví. Když byli na benzině, tak si pamatuje to, že ji tam svalil a že křičela o pomoc, dál si to nepamatuje. Pamatuje si jenom, že šla domů. Neví, kolik hodin bylo, když šli do ██████████. V ██████████ měla nějaké pivo, v ██████████ pili vodku s něčím ředěnou. Když přišli na benzinu, tak si to pamatuje tak napůl, začátek neví, ví jenom to, že ji tam svalil u těch keřů na zem a ona křičela, aby tam někdo přišel. Ví, že tam někdo na lavičce seděl, aby řekla pravdu, tak si nepamatuje, jestli se v ██████████ třeba líbali. Rozhodně mu neříkala, že by s ním něco chtěla mít, to určitě ne. Jestli si o tom povídali, je to možné. Nevzpomíná si, že by spolu vedli nějakou řeč, že by došlo k nějakému osahávání, nabídky mohly být, ale neví. U výslechu uváděla, že se chtěli osahávat, ale sex ne, protože ji vyslýchali dva policajti, kteří ji předtím upozornili, že žádná oběť není a ještě se jí vysmáli do obličeje, takže s těmi už se nechtěla bavit. Byla v podnapilém stavu, moc si toho nepamatuje. Do křoví se nějak doplazili, na začátku tam šli oba dobrovolně, postrkoval ji, asi mu říkala, jestli něco chce nebo nechce, křičela, ať ji nechá být, křičela o pomoc, to ví, pak už to ví jen z vyprávění. Ví, že šla domů, ví o tom, že též volala sestře, říkala, že byla znásilněna, ta volala policii. Sestře znásilnění nepopisovala. Přítel chtěl jít dřív domů, jí se nechtělo, proto tam zůstala. Nevzpomíná si, že by s obžalovaným měli nějaké hrátky už v ██████████.

K dotazu státní zástupkyně poškozená uvedla, že v klubu zůstala se známými, kteří si všímali jiných, takže zůstala u baru sama, přítel odešel, ona tam ještě chtěla být. Na začátku vypovídala všechno, co říkal pan ██████████, protože policisté ji vyfakovali, takže vypověděla u všeho „ano“, ale nechtěla to řešit, proto je tam z toho důvodu uvedeno, že dělali všechno, co řekl. Až v ██████████ mu říkala, že potřebuje jít na benzinu, tak tam po nějaké době šli, na benzinu potřebovala jít proto, že volala kamarádovi, aby ji vyzvedl, nepřišel tam, až po nějaké době. Ona tam chtěla jít z toho důvodu. Na benzině byla s ██████████, ale povídala si s ním, to je všechno, co si pamatuje z té chvíle, než přešli do toho křoví. Nepamatuje si, jestli do křoví došla dobrovolně nebo jestli ji tam dostrkal, ví, že došlo k pohlavnímu styku, bránila se, strkala do něj, moc jí to ale nešlo. Křičela o pomoc, strkala ho od sebe, aby šel pryč, to se jí nepovedlo. Je možné, že mu vytrhla vlasy, ale neví to. Dál si vybavuje věci z vyprávění. Sama si vybavuje to, že šla domů a volala sestře, té řekla, ať přijde na benzinu, řekla jí, ať zavolá policii, že ji někdo znásilnil. Na druhém výslechu jí policista, jehož jméno neví, upozornil, že žádná oběť není.

K dotazu obhájce poškozená uvedla, že si pamatuje, že byl u výslechu, když jej vyslýchala paní vyšetřovatelka, ta na ni nebyl zlá. To, že se s obžalovaným bavili, pak se osahávali a líbali a že to bylo vzájemné, vypovídala proto, že ví, že by jí asi v okolí ██████████ nijak nepomohli, aspoň si to tak myslela. Paní vyšetřovatelka na ni nebyla zlá, uvedla, že k pohlavnímu styku nedošlo, to také vypovídala kvůli tomu. Byla řádně poučena, pokud jde o následky křivé výpovědi. Také k dotazu obžalovaného uvedla, že se s ním seznámila z vlastní vůle, alkohol popíjela sama, nenutil ji. Nemůže říct, že spolu byli intimně, nemůže říct ano, lhala by, neví.

Svědkyňi byla předestřena výpověď z přípravného řízení, kdy k rozporům uvedla, že to vnímala jinak, chodily jí domu papíry, jak to asi údajně bylo, o tom, že tam byl i ten svědek, který to viděl. Dále k dotazu uvedla, že to vnímá tak, že jen tak o pomoc nekřičela, ten svědek

asi také jen tak nelhal. Pamatuje si to tak, že ano, říkala, že ji znásilnil, na výslechu vzhledem k tomu, co jí řekli, pak řekla to, co obžalovaný, aby se z toho vyvarovala, má dítě, takže to nechtěla prostě řešit, proto řekla to, co tam na tom papíru je. V té době také neměla pojem o čase, takže by lhala, kdyby řekla, jak dlouho na benzině byli. Neví, že šel obžalovaný pro kafe na benzinu, ona vnímá to, co řekla u soudu, k tomu došlo, neví, na jak dlouho, ale ví, že k tomu došlo. K následnému dotazu státní zástupkyně uvedla, že porozuměla poučení mluvit pravdu jak na policii, tak u soudu, také si to všechno přesně nepamatuje, podle ní šlo o normální soulož. Co uvedl [REDAKCE], to jí řekl policista, který ji vyslyšel.

[REDAKCE] vypověděla, že byla uvedeného dne s kamarádkou [REDAKCE] na diskotéce [REDAKCE], zde se kolem půlnoci setkala se sestrou [REDAKCE]. Nebyly předem domluveny, byla to náhoda, dlouze tam spolu nemluvily. Domluvily se, že se později uvidí, v té době bylo v [REDAKCE] asi tak 50 lidí, ona neví, jestli sestra s někým mluvila, tančila, nebo něco podobného, viděla ji tam jen krátce. Ví, že v té době byl v [REDAKCE] i sestřin přítel pan [REDAKCE], jeho dva bratry tam neviděla, ale neví určitě, jestli tam byli také, nebo ne. Ona poté odešla do baru [REDAKCE] i se svou kamarádkou, sestra zůstala v [REDAKCE]. Když odcházela, byl tam ještě i sestřin přítel. Z [REDAKCE] odcházela někdy kolem druhé, třetí. Venku před barem potkala [REDAKCE]. Poté byla ještě u telefonátu v [REDAKCE], kdy [REDAKCE] volala sestru [REDAKCE], byla u hovoru, slyšela, jak jí říkal, aby šla domů a našla si [REDAKCE]. Poté jí telefon vytípl, až pak jí řekl, že sestra mu brečí do telefonu. Ona jí volala, což jí zase ona vytípla, asi byla našťavaná. Sestra nemohla volat přímo jí, protože nemá mobilní telefon. Přesně si nevzpomíná, jak zjistila, že je sestra na pumpě, nějak tam ale došlo s [REDAKCE], zkoušeli zavolat z budky, ona hovor přijala. Ptala se jí, proč brečí, ona řekla, že byla znásilněná, tak jí řekla, ať se vrátí na pumpu, že tam na ni počkají, sestra přišla asi za 5 minut, byla bosa a špinavá. Ona se jí ptala, sestra jí řekla, že byla znásilněná, že jí nějaký kluk znásilnil, že měl dlouhé, kudrnaté vlasy, že byl vysoký. Jmenovaná řekla, že zavolá policii, poškozená nechtěla, aby se to nedozvěděl její přítel. Ještě se jednou ptala sestry, jestli byla znásilněná, či šla s ním dobrovolně, ona řekla, že ji skutečně znásilnil, proto volali policii. Poté také hovořila s panem [REDAKCE], který jí ukázal místo, kde k tomu mělo dojít, rovněž jí řekl, že sestra seděla s nějakým klukem u stolku vedle pumpy, on si potom sestru odvedl za stromky vedle pumpy a po chvíli sestra začala brečet, křičela „pomoc“, on tam vběhl a útočnicka odehnal a sestra podle něj odešla také. Podle popisu se dle jmenované mělo jednat o [REDAKCE], nebo aspoň jeho otec se tam jmenuje. Viděla ho večer v [REDAKCE], měl na sobě tmavé triko a hnědé kalhoty, nebo tepláky.

Z protokolu o ohledání místa činu, z náčrtku a pořízení fotodokumentace bylo zjištěno, kde mělo dojít k jednání, také byla nafocena poškozená, pokud jde o její oblečení. Zároveň zde byly nalezeny vlasy, kdy následně bylo potvrzeno znaleckým zkoumáním z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky, že jde o obžalovaného, též byl zkoumán i poševní výtěr, kde byla nalezena shoda s poškozenou. Zároveň bylo provedeno vyšetření na alkohol u poškozené, kdy u té byla odebrána krev v 05:30 hodin, kdy bylo zjištěno, že koncentrace alkoholu činila 1,49 g/kg. Dále bylo provedeno i vyšetření MUDr. [REDAKCE], kdy vyšetřením nebylo potvrzeno, že by poškozená měla například na stehnech modřiny, v okolí genitálu jsou patrné drobné stopy po holení, zevní genitál a jeho okolí jsou bez známek násilí, vyšetření neprokazuje násilný stav páchaný na ní, ke koitu vzhledem k překrvení sliznic zřejmě došlo.

Soud hodnotil důkazy jak samostatně, tak ve svém souhrnu, přičemž vycházel z těch skutečností, které také zazněly u hlavních líčeních, když je nepochybné to, že obžalovaný s poškozenou trávili společně část ranních hodin, kdy se sešli nejdříve v [REDAKCE], poté se

přesunuli do [REDAKCE], přičemž oba dva byli ve značném alkoholovém opojení, rovněž je jednoznačně potvrzeno, že se přesunuli na benzinovou stanicí. Pokud jde o trávení večera, není žádných poznatků o tom, že by obžalovaný poškozenou jakkoliv k něčemu nutil, když on sám se k jednání vyjadřuje celkem obsírně, popisuje průběh večera, kdy uvádí, že též došlo k intimnostem, kdy se s poškozenou líbali, osahávali, osahávali se i na intimních místech, zde toto nijak nezpochybnuje, rovněž popisuje i cestu na benzinovou stanicí, kdy též uváděl, že šel i pro kávu, toto je potvrzeno i svědkem [REDAKCE], či svědkyní [REDAKCE], kteří byli v těsné blízkosti obžalovaného s poškozenou. Není pochyb, že se oba dostali až do míst u benzinové stanice, kde mělo dojít k údajnému incidentu. Zde je potvrzeno, že tam též odešla poškozená dobrovolně, nebylo potvrzeno ze strany svědků, že by obžalovaný poškozenou na uvedené místo nutil nějakým násilím, například ji táhl či podobně. Zároveň, jak uvedl i svědek [REDAKCE], který byl na místě, pokud by poškozená nebrečela, vůbec by se na místo nešel dívat, když v počinání obžalovaného s poškozenou nespatoval žádných mimořádných skutečností, v počinání obou se mu nezdálo nic podivného. To, že chce poškozená pomoc, mu sdělila prakticky až poté, co přišel na místo, předtím, jak uvedl, kromě breku nic jiného neslyšel. Soud má rovněž pochybnosti o tom, zda došlo k vlastnímu pohlavnímu styku, byť poškozená o tom mluví, kdy uvádí, že si to pamatuje, přičemž si nepamatuje žádné další skutečnosti v průběhu setkání s obžalovaným, kdy nebyla schopna se vyjádřit, co se dělo v [REDAKCE] jak se dostali na benzinovou čerpací stanicí, co kde dělali, přičemž však jednoznačně potvrzovala, že ví, že došlo k pohlavnímu styku. Pokud jde o pohlavní styk, kde dle soudu opět existují pochybnosti, zda k tomuto došlo, byť o tom hovoří svědek [REDAKCE], když na jednu stranu uvádí, že se mu počinání obžalovaného jevílo jako soulož, viděl odhalenou zadnici, přičemž však neviděl pohlavní úd, není schopen říci, zda soulož probíhala či nikoliv. Co se týká lékařské zprávy, ta se kloní k závěru, že je možné, že došlo k souloží, přičemž však není zjištěno, že by ta probíhala proti vůli poškozené, když nebylo zjištěno například žádných zranění v oblasti genitálií. Též nelze vyloučit, že k něčemu mohlo dojít i při osahávání intimních partií tak, jak uváděl obžalovaný. Také soud zvažoval intenzitu jednání obžalovaného, kdy nebylo potvrzeno, že by vůči poškozené vyvíjel nějaké intenzivní jednání, pokud jde o to, co se seběhlo. Jak již bylo uvedeno, nebylo potvrzeno, že by například za použití násilí táhl poškozenou na uvedené místo, či tuto za nějakého násilí například povalil, či ji nutil k něčemu, aby něco konala proti své vůli.

Soud hodnotil i výpověď samotné poškozené, kde také spatřuje rozpory mezi tím, co uváděla jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, byť tyto rozpory nebyla schopna nijak výrazně vysvětlit. Zde soud přihlížel k tomu, co uváděla u vyšetřovatelky, kde byl výslech prováděn za přítomnosti obhájce, dále i k tomu, co uváděla u soudu, když také, pokud byla dotazována, nebyla schopna na otázky jednoznačně odpovědět, kdy též setrvala na vyjádření, že si všechno přesně nepamatuje. Soud na druhé straně hodnotil i tu situaci, že oba aktéři byli značně podnapilí, kdy je možno vycházet i z toho, že obžalovaný v tomto případě využil částečné bezbrannosti poškozené, byť ta se do uvedeného stavu dostala vlastním počináním, nebyla k tomuto nijak nucena, tj. aby konzumovala alkohol. Soud na základě všech těchto skutečností proto dovozuje, že nelze jednoznačně tvrdit, že došlo přímo k souloží, byť počinání k tomu nasvědčovalo. K dokonání tohoto jednání nedošlo zejména vzhledem k té skutečnosti, že poškozená si poté v určitém stádiu, kdy byla s obžalovaným, uvědomila svoji situaci, nechtěla již dále pokračovat, čemuž odpovídá i to, že brečela, avšak dle soudu v této době nevolala o pomoc, také nechtěla událost hlásit na policii, zde má soud za to, že i sama poškozená si uvědomila svůj určitý díl svého jednání na této situaci. Soud má tudíž za to, že obžalovaný, pokud by pokračoval v jednání, by pravděpodobně soulož s poškozenou vykonal, avšak k tomuto nedošlo, přičemž šlo o okolnosti na obžalované nezávislých, když soud nemá pochybnosti, i s ohledem na tělesné konstrukce obou zúčastněných, že pokud by obžalovaný

chtěl vykonat soulož, že by k tomu pravděpodobně došlo, byť toto jsou pouze již úvahy. Soud vycházel z toho, co bylo zjištěno, kdy dovedl, že nelze učinit jednoznačný závěr v tom, že by obžalovaný vykonal soulož s obžalovanou, přičemž k tomuto nedošlo tak, jak bylo uvedeno, když šlo o okolnosti na obžalovaném nezávislých, zejména o to, že poškozená začala brečet, přišel tam svědek ■■■■, který také pak zakročil, přičemž však bylo potvrzeno i to, že obžalovaný svého jednání poté, co přišel svědek, zanechal, když sám svědek uvedl, že obžalovaného kopl až poté, co na ten klečel a byl mimo poškozené. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem soud proto jednání obžalovaného posuzoval toliko ve stádiu pokusu přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Soud dále zjistil, že obžalovaný byl v minulosti soudem trestán v roce 2012, byť šlo o majetkovou trestnou činnost, kdy toto jednání bylo amnestováno amnestií prezidenta republiky ze dne 01.01.2013, přičemž byl obžalovanému ukládán pouze mírný výchovný trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců se zkušební dobou v délce 12 měsíců. Za přestupek nemá v posledních letech žádný záznam, jak potvrdil Městský úřad ve ■■■■.

Na základě těchto skutečností soud obžalovanému ukládá pouze výchovný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, kdy tento trest je podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce 18 měsíců za použití § 81 a § 82 trestního zákoníku. Při ukládání trestu soud přihlédl jak k hodnocení obžalovaného, tak i k jednání obžalovaného, které bylo prokázáno, tj. k intenzitě jeho jednáním, okolnostem celkového počínání obžalovaného a poškozené. Dále soud přihlédl i k doznání obžalovaného a k tomu, že pracuje, není k němu žádných dalších výhrad, proto soud dovozuje, že trest podmíněný, který byl ukládán, je trestem dostatečným a splní svůj účel, pro který byl uložen.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybný (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen

v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Prachatice 03.02.2015

JUDr. Jiří Mühlstein v. r.
samosoudce

